

1927. Színművei: »A párbaj«, színmű 1 felv. Bem. 1881. márc. 22. Nemzeti Színház. »Vetélytársak«, vj. 1 felv. Bem. 1901. okt. 23. Vígszínház. »Asszony«, színmű 4 felv. Bem. 1906. okt. 19. Nemzeti Színház. (Németre fordította dr. Kohut Adolf, olaszra Robert Fava, milánói lapszerkesztő.) »A gyermekkirály«, tragédia 4 felv., a Koczán-díjjal jutalmazva. Bem. 1909. márc. 5. Nemzeti Színház. »Iskolatársak«, vj. 3 felv. »Az irodában«, monológ. P. nagyarányú munkásságot fejtett ki a »Fővárosi Lapok« szerkesztésével, a Dunántuli Közművelődési Egyesület közreműködésével sok kulturális és szociális eszmét valósított meg. Tóth Béla halálával ő vette át a »Pesti Hirlap« országszerte ismert »Esti levél« c. rovatának vezetését, ahonnan már igen sok értékes ötlet indult ki és valósult meg.

Pósa Lajos, költő, sz. 1850. ápr. 9-én, Radnóton (Gömör m.), megh. 1914. júl. 9-én, Budapesten. Egyetemi tanulmányai után előbb tanító volt, majd az írói pályára lépett. 1883. őszén Szegeden, Nagy Vince igazgatása alatt titkár volt.

Pósa Mihály, színigazgató, intrikus szerepekben kiváló volt. Molnár György szerint: »a karakter-szerepekben sok művészi tehetséget fejtett ki«. »Sohasem volt durva, az intrikum-karaktereket játszóknak ama fajtájából volt való, akiből a Megyeri-iskolája után Tóth József is kikerült és azután a művészet magas fokára szállt.« Meghalt afeletti bánatában, hogy neje hűtlen lett hozzá. Nejét, ki szende színésznő volt, Molnár György így karakterizálja: »A színpadon érdekes arcával, két fekete égő szemével, melódikusan zengő kis hangjával, közép-termetének karcsúságával az Eszmeraldák, Maritánák, Zulimák olvadozó s lány drámai szerepeiben tudott gyujtani, tapsokra indítani.« A »Hölgyfutár« egykori kritikusa pedig ezeket írta róla: »Az egyszerű naivságot s a felsőbb körben mozgó művelt játszíságot s a társalgási finom női ármányt sok könnyűséggel adja vissza.« (1851. máj. 22. Dési fellépésekor.)

Postás Piroska, színésznő, sz. 1898-ban, Veszprémben. Színipályára lépett

1920-ban, Sebestyén Gézánál. Következő igazgatója Mariházy Miklós volt, Kecskeméten, azután Nagyváradon működik, Erdélyi Miklósnál, táncos-subrett szerep körben. Jobb szerepei vannak: a »Tilos a csók«, »Erdészleány«, »Varázskeringő«, »Víg özvegy«, »Leányvásár« stb. operettekben. Nagyváradon férjhez ment dr. Smilovits Imre főorvoshoz.

Pótfillérek. 1908. dec. elején Szilágyi Vilmos, az Orsz. Színészegyesület elnöke, a fővárosi színészek tanácsulése keretében kifejtette, hogy mily nagy jövedelmet lehetne az Egyesület nyugdíjintézete részére szerezni a színházi jegyek után szedendő pótfillérekből. Az ez évi színészközgyűlésen már indítvány alakjában tárgyalták a fontos szociális kérdést. A belügy- és kultuszminiszter is jóváhagyta az egyetemes színész-kívánságot és ezen időtől kezdve a színigazgatókat arra kötelezték, hogy pótfilléreket szedjenek az előadások után. Az első csonka évben az ekként befolyt összeg 49 ezer, a második évben 108 ezer koronát jövedelmezett.

Pozsonyi Alajos, színigazgató, sz. 1806-ban, megh. 1870. jún. 28-án, Szilágysomlyón. A szabadságharc alatt honvédfőhadnagy volt. 32 évig vezette színtársulatát, ahol mint rendszerető igazgatót elismeréssel tüntették ki a színészek. Leginkább a drámát kultiválta. Ő maga közepes színész volt, szerelmes szerepeket és naturbursokat játszott leginkább. 38 évig működött a színipályán. Utolsó fellépte 1870. jún. 25-én volt a »Miatyánk isten«-ben, a lelkész szerepében. Másnap este esés következtében agyszélhűdés érte. Koporsója felett Márton Béla színész mondott búcsúbeszédet. — Neje: Pivári Anna, színésznő. Színipályára lépett 1835. szept. 6-án. A »Regélő« 1842-ben kolozsvári tudósítás ezeket írta róla: »Én ez asszonyban kitűnő talentumot látok rejleni, olyan talentumot, mely vidékies balfogásai között is nagyszerűen kitetsző. Testalkotása szabályosan csinos, hangja megható, szavalása gazdagon érzelmes s ezáltal nagy ereje van belsőnkig hatni, mintha valaha Lendvayné vagy Kántorné tanítványa volt volna.« (54. szám, 448. oldal.) Molnár György híres emlékiratában ezekben emlékezik meg